

„ски нищо не липсва и тѣ още не сж на-
„правили всичко, което сж длъжни да на-
„правятъ за запазване на военната си честъ.
„До днесъ, ний съ радостъ проливахме кръвъ-
„та си за отечеството си и за вѣрата си; ще
„продължаваме да правиме сжщото и за на-
„прѣдъ и нѣма да се прѣдадемъ. Колкото се
„касае до отговорността за пролятата кръвъ,
„то тя ще тежи, както на тоя, така и на оня
„Свѣтъ, върху ония, които прѣдизвикаха
„войната“.

Това писмо, въ което мюшира изразяваше
тѣй добръ благороднитѣ си чувства и начи-
на, по който той разбираше военната честъ
и военния дългъ, биде удобрѣно съ едино-
душие, отъ неговитѣ генерали, офицери и
войници.

Когато казацитѣ, които придружаваха
руския офицеръ, попитали турскитѣ войници
има ли нѣщо да имъ липсва, послѣднитѣ от-
говорили, че разполагатъ съ изобилни прови-
зии. Казацитѣ прибавили още, че зимата ще
бжде студена и лоша. „Ний си имаме добри
дрѣхи“ — отговорили турскитѣ войници. За
зла честъ, това не бѣше истина, защото вой-
ниците нѣмаха съ какво да се прѣоблѣкатъ
и, при все това, тѣзи хора, които нѣмаха дру-
ги дрѣхи, освѣнъ тия, що бѣха на гърба имъ
и които дрѣхи се бѣха прѣобърнали на пар-